

4 Οκτωβρίου 2015

Η γη είναι γεμάτη από τα θαύματα του ελέους της!

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Φωτο:picsfab.com

Ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης γράφει για την ανεκκλήτη, χαρά, για την εσωτερική κι εξωτερική λάμψη και την άρρητη ευωδία που αισθάνθηκε στην παρουσία της Αγίας Θεοτόκου, όταν την επισκέφτηκε στην Ιερουσαλήμ. Με ζήλο ομολογεί πως, εάν δεν είχε γνωρίσει τον Ένα Αληθινό Θεό, θα είχε αναγνωρίσει εκείνη, την Παναγία Παρθένο Μαρία, ως Θεό. Τόσο ισχυρή, μοναδική, εντύπωση

έκανε στους ανθρώπους η Παναγία στη διάρκεια του επιγείου βίου της. Αλλά και μετά από την κοίμησή της, περιβλήθηκε ασύγκριτα μεγαλύτερη δύναμη και δόξα, όταν με τη θέληση του Θεού, ανυψώθηκε πάνω από τις ουράνιες δυνάμεις, γενόμενη υψηλότερα των ουρανών!

Η δύναμή της εκπορεύεται από την αδιάλειπτη προσευχή της υπέρ των πιστών, υπέρ όλων εκείνων που προστρέχουν στις πρεσβείες της.

Όταν ο άγιος Ιωάννης του Νόβγκοροντ και ο λαός του προσεύχονταν στην Παναγία, ζητώντας να τους προστατεύσει από κάποιον εχθρικό στρατό, ο άγιος κατάλαβε ότι ταυτοχρόνως και εκείνη προσευχόταν με δάκρυα υπέρ αυτών στον Κύριο και Υιό της και τότε πράγματι το Νόβγκοροντ σώθηκε θαυματουργικά.

Όσο ευσπλαχνική ήταν η Παναγία προς τον Εσταυρωμένο Υιό της, έτσι είναι και προς όλους όσους βρίσκονται σε ανάγκη και προστρέχουν σ' εκείνη για να τους βοηθήσει.

Μπορούμε να πούμε ότι όλη η γη είναι γεμάτη από τα θαύματα του ελέους της! Ακόμη και σήμερα: στο Βελιγράδι λ.χ. ζει ένας ιδιοκτήτης cafe (C.J), ο οποίος γεννήθηκε στο χωριό Λαμπουνίστε, έξω από την Στρούγκα (σ.τ.μ. Σκόπια). Η μητέρα του τον είχε φέρει, τυφλό παιδί, να γιατρευτεί στο μοναστήρι του Καλίστε και εκεί, μπροστά στην εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου, διά προσευχών του ιερέως βρήκε το φως του.

Ο πρώτος μοναχός που εγκαταβίωσε στο Ποτσάεφ είδε μια πύρινη στήλη να υψώνεται ουρανομήκης, από τη γη στον ουρανό, και σ' αυτή την πύρινη στήλη είδε τη Θεοτόκο. Στεκόταν επάνω σε μία πέτρα. Στο σημείο όπου στεκόταν ανέβλυσε πηγή ιαματικού ύδατος και μέχρι σήμερα θεραπεύονται εκεί πλήθη ασθενών ανθρώπων.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Πρόλογος της Αχρίδος- Σεπτέμβριος, εκδ. Άθως, σ. 78-79)